

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The Tocharian subjunctive

Peyrot, M.

Citation

Peyrot, M. (2010, September 28). *The Tocharian subjunctive*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/15996>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/15996>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

behorend bij het proefschrift

THE TOCHARIAN SUBJUNCTIVE

van Michaël Peyrot

1. Wat zijn uitgangen betreft kan de Tochaarse subjunctief worden beschouwd als een variant van het presens, maar in de stamvorming sluit hij juist nauwer aan bij het preteritum. (dit proefschrift)
2. De betekenis van de Tochaarse subjunctief in hoofd- en bijzinnen kan op synchroon niveau niet worden verenigd, want in hoofdzinnen drukt hij toekomstige tijd uit en in bijzinnen onzekerheid; daarbij kan die toekomst zeker zijn terwijl de onzekerheid het heden kan betreffen. (dit proefschrift)
3. De Tochaarse presens-subjunctief is een miskende categorie die teruggaat op een presens. (dit proefschrift)
4. De Tochaarse subjunctief zet een aoristusformatie voort. (dit proefschrift)
5. Anders dan de vele tekstcorrecties in de stellingen van Ph. H. Peyrot, *Paciani Barcelonensis episcopi opuscula* (1896), doen vermoeden, is het de belangrijkste opgave van de filoloog met zo min mogelijk aanpassingen een zinvolle interpretatie te geven aan een tekst in een taal die niet meer gesproken wordt.
6. Reserveren we, naar het tegenwoordig gangbare gebruik in het Nederlands, *syntax* [ˈsɪntɛks] voor het beschrijven en modelleren van woordvolgorde, dan kan *syntaxis* [sɪnˈtaksɪs] zijn oorspronkelijke, bredere betekenis behouden: ‘(de studie van) de samenhang van woorden’.
7. Sturtevant’s “paradoxes” in zijn *An introduction to linguistic science* (1947: 109),
“Phonetic laws are regular but produce irregularities.
Analogic creation is irregular but produces regularity.”,
zijn in feite helemaal niet tegenstrijdig: ze vormen slechts een chiasme.

8. Ironisch genoeg ligt enerzijds aan veel meningsverschillen en misverstanden in de Indo-Europeanistiek een gebrek aan kennis van typologie ten grondslag, terwijl anderzijds de onbesuisde toepassing van typologische argumenten vaak leidt tot een gevaarlijke miskennis van de taalfeiten zelf.
9. Het feit dat een achterstand uitgelezen mogelijkheden kan bieden voor modernisering wordt vaak ten onrechte omgekeerd geformuleerd als de wet van de remmende voorsprong.
10. *entwek tänwä ce prekeşem şāmna(t)s(o ste : wä)ntärwa (no källä)tsis kälareññenträ* B245b2-3 ‘Alleen dan kennen de mensen van tegenwoordig liefde: ze houden er alleen van goederen te verkrijgen’ suggereert dat materialisme van alle tijden is.
11. Schijnverzelfstandigingen als die van de ondersteunende universitaire bedrijven leiden slechts tot gevaarlijke monopolies en een scherpe daling van het service-niveau.
12. Een tijdschrift op proef is makkelijker dan een proefschrift op tijd.